

Infinitiu + pronom: *mocar-se/se mocar*

(ALDC, I, 123. *Mocar-se*)

Una frase com “El mocador serveix per *mocar-se*”, construïda amb un infinitiu pronominal, és corrent en tot el català, és a dir, el pronom va darrere l’infinitiu. Tanmateix, dues àrees perifèriques, el rossellonès i l’alguerès, anticipen el pronom a l’infinitiu: en el primer, es dirà “El mocador serveix per *se mocar*” i, en el segon,

“Lo mocador serveix per *se nisir*”; l’adstrat occità i sard, respectivament, han induït aquest canvi sintàctic. El rossellonès coincideix amb el balear quan es tracta d’un imperatiu seguit de pronom: *sentat*-t[¹e] ‘asseu-te’; vg. mapa 37.

